

Saddharmapundarīka Hakkında:

Saddharmapundarīka “Dokuz Dharmalar” olarak sınıflandırılan metinlerden biridir. Bunlar şunlardır: 1. Ashtasahasrikā Pracnāpāramitā, 2. Gandavyūha, 3. Daṣabhūmiṣvara, 4. Samādhirāca, 5. Lankāvatāra, 6. Saddharmapundarīka, 7. Tathāgataguhyaka, 8. Lalitavistara, 9. Suvarnaprabhāsa.

Saddharmapundarīka eğer, örneğin, Lalitavistara ile kıyaslanacak olursa, asla onun kadar destansı bir dile sahiptir diyemeyiz. Karşılıklı konuşmalar içinde öz Buddha düşüncesi aktarılmaya çalışılırken (örneğin “Yanan Ev” meseline olduğu gibi) bir yandan da, mistisizm ve sihir bilgisinden, Buddha ve Bodhisattvaların erişebilecekleri olağanüstü güçlerden ve bu Sūtra’nın büyüklüğünden söz edilir. Bu tür uzun Sūtralara Sūtrānta veya Mahāvaipulya denmektedir. Eserin anlatıcısı bazen Śākyamuni Buddha iken bazen de bir başkasıdır. Buddha bazı yerlerde bir “baba” hatta neredeyse “tanrı” seviyesinde gösterilir. Böyle uzun Sūtalarda, gerek düz yazı ve gerekse şiir (gāthā) biçiminde yazılmış kısımlarda farklı zamanlarda bir takım eklemeler yapılması kaçınılmazdır. Zaten eserin uzamasının bir nedeni de budur.

Eserin amacı nedir, neyi anlatmaya çalışıyor? En başta, insanı kurtuluşa götüren tek bir Yāna (Araç) olduğunu, onun da adının Buddhayāna olduğunu

anlatmaya çalışıyor.¹ Diğer üçüne, yani Şrāvākayāna, Pratyekabuddhayāna ve Bodhisattvayāna araçlarına gerek yoktur. Buddha bu üç aracı, farklı zihin kapasitelerine sahip insanlara, geçmişteki Karma birikimlerine uygun şekilde, öğretiyi izah edebilmek için bir beceri (Upāyakaūśalya) olarak ortaya sürmüştür. Gökten yağmur yağdıran bir bulut nasıl büyüğü küçüğü ayırmadan herkesi ıslatırsa, Dharma'yı açıklayan da hiçbir varlığı ayırt etmeden onlara öğretiyi yayar. Bunu yaparken gittiği farklı yollar farklı Yāna'larmış gibi gözükse de aslında tek bir Budda yolu vardır. Bu yüzden, Şāriputra, Mahākāşyapa gibi Hīnāyana Arhatları ilk etapta Nirvāna'ya erişemeyecekler, fakat mental ve fiziksel kirliliklerden kurtulup ulaştıkları sığınakta dinlenip bir sonraki fırsatlarında Buddha ve Tathāgata olmak için çabalayacaklardır. Mahāyāna düşüncesinde kirlilikleri örten perde kaldırılarak (Kleṣāvarana) bireyin var olmadığı (Pudgala Şūnyatā), gerçeği örten perde (Cneyāvarana) kaldırılarak da görünen dünyanın var olmadığı (Dharma Şūnyatā) anlaşılır. Sonra, Bhagavan Şākyamuni seçkin Arhatların, kadın erkek hepsinin, birçok var oluştan sonra, belki bu dünyada belki de başkasında ama mutlaka Tathāgata olacaklarının kehanetini verir. Keza Bodhisattvaların da mutlaka Buddha olacaklarını açıklar. Saddharmapundarīka'ya göre her canlıda potansiyel Buddha

---

¹ Buradaki bilgiler kısmen Dutt, Saddharmapundarīkam, s. XXIII-XXVI'dan derlenmiştir.

olma cevheri vardır. Bu arada Avalokiteşvara, Bhaishacyarāca ve Samantabhadra özel bir önemle vurgulanır.

Eserde önemle vurgulanan bir başka husus, bu Sūtra'nın okunması, yazılması ve başkalarına aktarılması hususudur. Sıra dışı görevleri olan vaizler (Dharmabhānakalar) bu Sūtra'yı özellikle koruyacak ve başkalarına aktaracak kişilerdir. Metnin büyük bir kısmı buna ayrılmıştır. Saddharmapundarīka'nın unutulup gideceği adeta bir takıntı olmuşcasına bunun unutulmaması için sürekli yinelemeler yapılmıştır.

Bir başka nokta, bağlılık, tapınma ve meditasyona ayrılmıştır. Buddhalığa varmak için Buddhalara ve Bodhisattvalara saygı göstermek, onlara tapınmak gerekmektedir. Buddhalığa ermek isteyen Arhatların gelecek yaşamlarında sayısız Buddha ve Stūpa'ya tapınmaları şarttır. İnananlar bu Sūtra'ya ve onu okuyanlara saygı göstermeli, bir Buddha'nın veya bu Sūtra'yı okuyan bir vaizin huzurunda belirli yerlere Stūpalar diktirmelidirler. Buddhalara, Bodhisattva Avalokiteşvara ve Samantabhadra'ya bağlılık ve tapınma eserde kuvvetle vurgulanan konulardır. Stūpalar ve tapınma konuları bugün Asya'da gördüğümüz Stūpaların ve tapınma biçimlerinin belirleyicisi olmuştur diyebiliriz.